

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2012. május 22.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — Farkasfejet ábrázoló közösségi ábrás védjegy bejelentése — WOLF Jardin és Outils WOLF korábbi nemzeti és nemzetközi ábrás védjegyek — Viszonylagos kizáró okok — A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének megsértése — A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (5) bekezdése”

A T-570/10. sz. ügyben,

az **Environmental Manufacturing LLP** (székhelye: Stowmarket [Egyesült Királyság], képviselik: S. Malynicz barrister, és M. Atkins solicitor)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtt:

a **Société Elmar Wolf** (székhelye: Wissembourg [Franciaország], képviseli: N. Boespflug ügyvéd),

az OHIM második fellebbezési tanácsának a Société Elmar Wolf és az Environmental Manufacturing LLP közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2010. október 6-án hozott határozatának (R 425/2010-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe és M. van der Woude (előadó) bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2010. december 17-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2011. március 24-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2011. március 18-án benyújtott válaszbeadványára,

a 2012. január 17-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2006. március 9-én az Entec Industries Ltd a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést – az OHIM előtti eljárás során tett árujegyzék-korlátozást követően – a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 7. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, a következő leírással: „Gépek a fahulladék és zöld hulladék professzionális és ipari feldolgozásához; professzionális és ipari faaprítók és -foszlatók”.
- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2006. szeptember 18-i 38/2006. számában hirdették meg.
- 5 2006. december 18-án a beavatkozó, a Société Elmar Wolf a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást terjesztett elő a bejelentett védjegyek a fenti 3. pontban szereplő áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.
- 6 A felszólalást többek között a következő korábbi védjegyekre alapította:
 - az 1999. április 8-án 99786007. számon az 1., 5., 7., 8., 12. és 31. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott francia ábrás védjegy az alábbiakban ábrázolt piros és sárga színű ábrás megjelöléssel:

- az 1948. szeptember 22-én 1480873. számon a 7. és 8. osztályba tartozó áruk tekintetében

lajstromozott francia ábrás védjegy, az 1951. június 22-én 154431. számon a 7. és 8. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott, Spanyolországra és Portugáliára kiterjedő hatállyal rendelkező nemzetközi ábrás védjegy, és az 1969. január 20-án 352868. számon a 7., 8., 12. és 21. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott, Spanyolországra kiterjedő hatállyal rendelkező nemzetközi ábrás védjegy; mindhárom védjegy az alábbiakban ábrázolt fekete és fehér színű ábrás megjelölésnek felel meg:

- 7 A felszólalás alátámasztására a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) és a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése) említett indokokra hivatkoztak.
- 8 2007. szeptember 24-én az Entec Industries átruházta a lajstromozás iránti kérelmet a felperesre, az Environmental Manufacturing LLP-re.
- 9 2007. október 2-án a felperes a 40/94 rendelet 43. cikkének megfelelően (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikke) kérelmezte, hogy a beavatkozó igazolja a korábbi védjegyek használatát. A beavatkozó ekkor e célból okirati bizonyítékokat terjesztett elő.
- 10 2010. január 25-én a felszólalási osztály azzal az indokkal utasította el a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított felszólalást, hogy az érintett védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye. A felszólalási osztály a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére alapított felszólalást is elutasította azzal az indokkal, hogy a beavatkozó nem igazolta, hogy bármely módon megsértették vagy tisztességtelenül kihasználták volna a korábbi védjegyek jóhírnevét.
- 11 2010. március 23-án a beavatkozó a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezte az OHIM előtt a felszólalási osztály határozatát.
- 12 2010. október 6-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa helyt adott a fellebbezésnek és hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát. A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését illetően úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegyek három tagállamban jelentős jóhírnevvel rendelkeznek. Továbbá azt állapította meg, hogy a szóban forgó védjegyek között bizonyos fokú hasonlóság áll fenn, és hogy az érintett vásárlóközönség a korábbi védjegyek megkülönböztető képességére és jóhírnevére, valamint a szóban forgó védjegyekkel érintett áruk hasonlóságára tekintettel összekapcsolhatja egymással a megjelöléseket. Végül a fellebbezési tanács a beavatkozó által előadott érvekre hivatkozva azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy a korábbi védjegyek egyedi arculatának felhígulását eredményezheti, és tisztességtelenül kihasználná azok megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. A 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdésével kapcsolatban a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a korábbi védjegyeket az oltalom alatt álló áruk vonatkozásában ténylegesen, megszakítás nélkül használták.

A felek kérelmei

- 13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 14 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 15 Keresete alátámasztásául a felperes két jogalapra hivatkozik. Az első jogalapot a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésére alapítja. A felperes szerint a beavatkozó nem igazolta a korábbi védjegyeknek a bejelentett védjeggyel jelölt áruk vonatkozásában történt tényleges használatát. A második jogalapot az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapítja. A felperes szerint a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta ezt a rendelkezést.

A 207/2009 rendelet 42. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról

- 16 A 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a felszólalást korábbi közösségi védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve, hogy a korábbi közösségi védjegyet a közösségi védjegybejelentés meghirdetésének napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.”

- 17 A 207/2009 rendelet 42. cikkének (3) bekezdése szerint a 8. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett korábbi nemzeti védjegyekre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a Közösségben való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.
- 18 A felperes előadja, hogy a beavatkozó csupán azt igazolta, hogy a korábbi védjegyeket a szélesebb vásárlóközönségnek szánt kerti gépek és eszközök vonatkozásában használta, professzionális kerti gépek és eszközök vonatkozásában viszont nem. A kiskerti gépek és eszközök a professzionális kerti gépek és eszközök kategóriájától eltérő kategóriát alkotnak. A felperes a Törvényszék T-126/03. sz., Reckitt Benckiser (España) kontra OHIM - Aladin (ALADIN) ügyben 2005. július 14-én hozott ítéletére (EBHT 2005., II-2861. o.) hivatkozva azt adja elő, hogy a fellebbezési tanácsnak a korábbi védjegyek tényleges használatának értékelésekor figyelembe kellett volna vennie ezt a különbséget. A korábbi védjegyek oltalmának terjedelmét következőképpen korlátozni kellett volna.
- 19 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érvelését.

- 20 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 42. cikke azon áruk vagy szolgáltatások tekintetében történő tényleges használat bizonyítására vonatkozik, amelyekre a felszólalást alapították. Ezek a jelen ügyben azok az áruk, amelyek a beavatkozó által hivatkozott korábbi védjegyek árujegyzékében, nem pedig amelyek a bejelentett védjegy árujegyzékében szerepelnek. Márpedig a felperes nem vitatja, hogy a beavatkozó azon áruk tekintetében bizonyította a korábbi védjegyek tényleges használatát, amelyekre azok vonatkoznak.
- 21 A fenti 18. pontban említett, a felperes által hivatkozott ALADIN-ügyben hozott ítéletből az következik, hogy bár a részleges használat fogalmának az a szerepe, hogy azok a védjegyek, amelyeket egy adott árukategória tekintetében nem használnak, ne legyenek foglaltak, az nem járhat azzal a hatással, hogy megfoszsa a korábbi védjegy jogosultját az oltalom egészétől azon áruk tekintetében, amelyek – anélkül, hogy szorosán véve azonosak lennének azokkal, amelyek tekintetében a tényleges használatot igazolni tudta – alapvetően nem térnek el azoktól, és ugyanabba a csoportba tartoznak, amely csak önkényes módon osztható fel. E tekintetben megjegyzendő, hogy a gyakorlatban kivitelezhetetlen, hogy a védjegyjogosult a lajstromozással érintett áruk minden egyes elképzelhető változata tekintetében bizonyítékot szolgáltatson a védjegy használatának igazolására. Következésképpen „az áruk vagy szolgáltatások egy részének” fogalma nem terjedhet ki a hasonló áruk vagy szolgáltatások minden egyes kereskedelmi változatára, csak azon árukra vagy szolgáltatásokra, amelyek kellően elkülöníthetők ahhoz, hogy egységes kategóriákat vagy alkategóriákat képezzenek (a fenti 18. pontban hivatkozott ALADIN-ügyben hozott ítélet 46. pontja).
- 22 Márpedig a korábbi védjegyekkel érintett kertészeti árukat illetően nem lehet egységes kategóriákat vagy alkategóriákat megállapítani aszerint, hogy ezeket az árukat professzionális használatra vagy a szélesebb vásárlóközönség számára szánják-e. Bár valószínű, hogy ezen áruk némelyikét professzionális ügyfélkörnek szánják, ugyanakkor az áruk többsége ugyanazoknak a kertészeti szükségleteknek felel meg, a professzionális kertészek ugyanazokat a szerszámokat használják, mint az alkalmi kertészekedők, és ez utóbbiak is vásárolhatnak olyan nagyméretű gépeket, mint amilyeneket a felperes kínál. Például egy városias környezetben dolgozó professzionális kertésznek nincsen szüksége nagyméretű gépekre, míg egy vidéken élő alkalmi kertész számára felmerülhet ennek szüksége, különösen ha erdős területet kell gondoznia.
- 23 Jóllehet a felperes helyesen mutat rá arra, hogy a fellebbezési tanácsnak a beavatkozó által tett felszólalás megalapozottságának vizsgálata előtt meg kellett volna vizsgálnia a tényleges használatra vonatkozó kérdést, nem szolgáltat azonban elegendő bizonyítékot ahhoz, hogy meg lehessen állapítani, hogy a fellebbezési tanács értékelési hibát követett el a tényleges használat beavatkozó általi, a 207/2009 rendelet 42. cikke szerinti bizonyítását illetően.
- 24 Következésképpen az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított második jogalapról

- 25 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében „[a] (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy közösségi védjegy esetén a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.”
- 26 A 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének szövegéből az is következik, hogy annak alkalmazása a következő feltételekhez van kötve: először is, az ütköző védjegyek azonossága vagy hasonlósága; másodsor, a felszólalásban hivatkozott korábbi védjegy jóhírneve; és harmadszor, azon veszély fennállása, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata sérti vagy tisztességtelenül

kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. E feltételek kumulatív jellegűek, és közülük már egynek a hiánya is megghiúsítja az említett rendelkezés alkalmazását (a Törvényszék T-67/04. sz., Spa Monopole kontra OHIM - Spa-Finders Travel Arrangements (SPA-FINDERS) ügyben 2005. május 25-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1825. o.] 30. pontja).

- 27 Az előző pontban említett harmadik feltétellel kapcsolatban a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése a veszélyek három típusát különbözteti meg: a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata az első esetben a korábbi védjegy megkülönböztető képességét sérti, a második esetben a korábbi védjegy jóhírnevét sérti, illetve a harmadik esetben tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Az e rendelkezés szerinti első típusú veszély akkor következhet be, ha a korábbi védjegy többé nem alkalmas közvetlen asszociáció keltésére azon áruk tekintetében, amelyek tekintetében azt lajstromozták és alkalmazták. E veszély kiterjed arra az esetre, amikor a korábbi védjegy a beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziója révén felhígul. Az érintett második veszélytípus akkor áll fenn, amikor a bejelentett védjeggyel érintett árukat vagy szolgáltatásokat a vásárlóközönség úgy érzékelheti, hogy a korábbi védjegy vonzereje csökken. Az érintett harmadik veszélytípus pedig azt az esetet foglalja magában, amikor a jó hírű védjegy imázsra vagy az e védjegy által előrevetített jellemzők a bejelentett védjeggyel jelölt árukra tevődnek át, oly módon, hogy a jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegyhez való e gondolatbeli társítás elősegíti azok forgalmazását (lásd a Törvényszék T-215/03. sz., Sigla kontra OHIM - Elleni Holding (VIPS) ügyben 2007. március 22-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-711. o.] 36–42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Az előző pontban foglalt két első feltétel teljesülése esetén a veszélyeztetés e három típusa közül egynek a fennállása is elegendő a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazásához (a Bíróság C-252/07. sz. Intel Corporation ügyben 2008. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-8823. o.] 28. pontja).
- 28 A jelen ügyben a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének vizsgálata során hibákat követett el mind a korábbi védjegyek megkülönböztető képességének megsértésére vonatkozó veszélyt (a továbbiakban: a felhígulás veszélye), mind annak veszélyét illetően, hogy a felperes tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét (a továbbiakban: a kihasználás veszélye).
- 29 Először ezeket a kifogásokat a felhígulás veszélyét illetően kell megvizsgálni, majd adott esetben a kihasználás veszélyére vonatkozóan kell értékelni.

Az érintett vásárlóközönségről

- 30 A megtámadott határozat 16. pontjában a fellebbezési tanács a Nizzai Megállapodás 7. osztályába tartozó áruk tekintetében azt állapította meg, hogy az érintett vásárlóközönséget a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő spanyolországi, franciaországi és portugáliai nagyközönség alkotja.
- 31 A felperes arra hivatkozik, hogy a felhígulás veszélyét a korábbi védjegyekkel megcélzott közönség észleléséhez viszonyítva, míg a kihasználás veszélyét a bejelentett védjeggyel megcélzott közönség észleléséhez viszonyítva kell megítélni. Mivel a fellebbezési tanács – azt gondolva, hogy a szóban forgó sérelemtől függetlenül ugyanarról a vásárlóközönségről van szó – nem tett ilyen különbséget, tévesen alkalmazta a jogot.
- 32 A felpereshez hasonlóan rá kell mutatni arra, hogy a figyelembe veendő vásárlóközönség a korábbi védjegy jogosultja által hivatkozott sérelem típusától függően változik. Egyrészt ugyanis mind a védjegy megkülönböztető képességét, mind annak a jóhírnevét az érintett vásárlóközönség észlelése szempontjából lehet értékelni, amely vásárlóközönség az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztójából áll. Ebből következően a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét érintő sérelmek

fennállását azon áruk vagy szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell értékelni, amelyek vonatkozásában ezt a védjegyet lajstromozták. Másrészt a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználásából álló sérelmet illetően – amennyiben az e védjegyből a későbbi védjegy jogosultja által szerzett előnyre vonatkozik a tilalom – az említett sérelem fennállását azon áruk vagy szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell értékelni, amelyek vonatkozásában a későbbi védjegyet lajstromozták (a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 33–36. pontja).

- 33 Következésképpen a fellebbezési tanácsnak az érintett vásárlóközönset fősabály szerint a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján vizsgált sérelem típusának függvényében kell beazonosítania.
- 34 Mindazonáltal az a tény, hogy a fellebbezési tanács a jelen ügyben nem tette meg ezt a megkülönböztetést, nem befolyásolhatja a felhígulás veszélyére vonatkozó vizsgálatának eredményét. Ugyanis – amint a fenti 32. pontból kitűnik, és ahogyan keresetlevelében maga a felperes is megállapítja – az ilyen veszély megítélése szempontjából az érintett vásárlóközönset a korábbi védjegyekkel megcélzott vásárlóközönset. Márpedig a fellebbezési tanács pontosan ezt a vásárlóközönset vette alapul a vizsgálata szempontjából.
- 35 Következésképpen az arra irányuló kifogás, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot az érintett vásárlóközönset meghatározásakor, a felhígulás veszélyének vizsgálata tekintetében hatástalan, és ezért el kell utasítani.

A vitatott védjegyek közötti kapcsolatról

- 36 Az ítélezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében biztosított oltalom nem függ annak megállapításától, hogy a szóban forgó védjegyek olyan mértékben hasonlítanak egymásra, hogy az érintett vásárlóközönset tudatában fennáll az összetévesztésük veszélye. Elegendő, hogy az e védjegyek között olyan mértékű hasonlóság legyen, hogy az érintett vásárlóközönset azokat kapcsolatba hozhassa egymással (ebben az értelemben lásd a Törvényszék T-137/05. sz., La Perla kontra OHIM - Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC) ügyben 2007. május 16-án hozott ítéletének [EBHT 2007 II-00047] 34. pontját és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlatot).
- 37 A Bíróságnak a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjára vonatkozó ítélezési gyakorlatából (amely rendelkezés tartalma lényegében a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének felel meg) az következik, hogy a fent említett kapcsolat fennállásának megítélése szempontjából releváns tényezőként lehet hivatkozni az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértékére; azon áruk és szolgáltatások jellegére, amelyek vonatkozásában az ütköző védjegyeket lajstromozták, beleértve ezen áruk vagy szolgáltatások közelségének vagy különbözőségének mértékét; valamint az érintett vásárlóközönsetre; a korábbi védjegy jóhírnevének erősségére; a korábbi védjegy benne rejlő vagy a használatlalt megszerzett megkülönböztető képességének mértékére és a vásárlóközönset észlelése szerint fennálló összetéveszthetőségre (a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 42. pontja).
- 38 A jelen ügyben a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács nem alkalmazta az előző pontban hivatkozott kritériumokat annak megítéléséhez, hogy a szóban forgó áruk fogyasztói kapcsolatba hozzák-e egymással az ütköző védjegyeket.
- 39 A felperes úgy véli, hogy rendkívül csekély annak valószínűsége, hogy létrejöhet ilyen kapcsolat. Először is a felperes azt állítja, hogy a beavatkozó által a használatra vonatkozóan szolgáltatott bizonyítékok azt mutatják, hogy a korábbi védjegyek használata és ezáltal jóhírneve a szélesebb vásárlóközönset általi kertművelés ágazatára korlátozódik. Mivel a felperes áruai a professzionális és szakosított ágazatra

korlátozódnak, rendkívül valószínűtlen, hogy azoknak az áruknak az átlagos fogyasztói, amelyek tekintetében a korábbi védjegyek jóhírnevet élveznek, találkoznak a bejelentett védjeggyel. Másodszor, az ütköző védjegyek szerinte nagyon különbözőek.

- 40 Az OHIM és a beavatkozó úgy véli, hogy ezek az érvek megalapozatlanok.
- 41 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az ütköző védjegyek közötti kapcsolatot az adott ügy minden releváns elemét figyelembe véve, átfogóan kell értékelni (a Bíróság C-408/01. sz., Adidas-Salomon és Adidas Benelux ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12537. o.] 30. pontja).
- 42 Bár a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 42. pontjában a Bíróság több olyan kritériumot sorolt fel, amelyek segítségével megállapítható ilyen kapcsolat fennállása, ez a felsorolás nem kimerítő jellegű, és azt nem kötelező minden egyes esetben maradéktalanul alkalmazni. Éppen ellenkezőleg, az is lehetséges, hogy az ütköző védjegyek közötti kapcsolat megállapítására e kritériumok némelyike vagy a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletben nem szereplő tényezők alapján kerül sor. Az a kérdés ugyanis, hogy az érintett vásárlóközönség rokonítja-e egymással az ütköző védjegyeket, olyan ténybeli kérdés, amelyre csak az adott ügy tényállása és sajátos körülményei alapján adható válasz.
- 43 Márpedig a jelen ügyben a fellebbezési tanács a felperes állításával ellentétben megfelelően figyelembe vette a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletben meghatározott egyes értékelési kritériumokat. A megtámadott határozat 26. pontjában emlékeztetett arra, hogy a korábbi védjegyek jelentős jóhírnévvel rendelkeznek, az ütköző védjegyek között bizonyos fokú hasonlóság áll fenn, és az e védjegyekkel érintett áruk azonosak vagy nagyon hasonlóak.
- 44 Konkrétan az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértékével kapcsolatban a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 19–23. pontjában részletesen elemezte a két, kutyafélék képét ábrázoló védjegy közötti vizuális hasonlóságot, azt, hogy a kizárólag ábrás védjegyek tekintetében nem szükséges hangsúlyos összehasonlítást végezni, és végül a védjegyek közötti fogalmi hasonlóságot.
- 45 Jóllehet – ahogyan erre a felperes rámutat – igaz, hogy a két védjegy különböző kutyaféléket ábrázol, hiszen az egyik részletesen van megrajzolva, agresszív kinézetű, a másik pedig nyilvánvalóan szelídebb és elnagyoltabban van ábrázolva, ugyanakkor a fellebbezési tanács az elemzésében megfelelően figyelembe vette ezeket a különbségeket, és a megtámadott határozat 19. pontjában jogosan állapította meg, hogy ezek a különbségek nem olyan jelentőségűek, hogy az átlagos figyelmi szinttel és tökéletlen emlékezettel rendelkező, érintett vásárlóközönség ettől még ne kötné össze a bejelentett védjegy képét a korábbi védjegyek képével.
- 46 Az ütköző védjegyekkel érintett áruk hasonlóságával kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a felperes kifogása azon a téves feltételezésen alapul, miszerint egységesen meg lehet különböztetni egymástól a nagyközönségnek szánt gépeket és szerszámokat a professzionális kertészeknek szánt gépektől és eszközöktől. E kifogásnak a fenti 22. pontban foglalt elemzéséből ugyanis kitűnik, hogy a korábbi védjegyekkel jelölt árukat egyaránt szánják professzionális, illetve alkalmi kertészeknek, és hogy a felperes által kínált áruk iránt is egyaránt támaszthatnak keresletet professzionális és alkalmi használók is.
- 47 Következésképpen a fellebbezési tanács jogosan vélte úgy, hogy az érintett vásárlóközönség összekötheti egymással a két ütköző védjeggyel ábrázolt megjelöléseket, és hogy a felperes által e tekintetben megfogalmazott kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az ütköző védjegyek közötti hasonlóság gazdasági hatásai

- 48 A felhígulás veszélyét illetően a felperes a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 77. pontjára hivatkozva azt adja elő, hogy a korábbi védjegy jogosultjának azt kell felhoznia és bizonyítania, hogy a későbbi védjegy használata ki fog hatni a korábbi védjeggyel jelölt áruk fogyasztóinak magatartására, illetve hogy komolyan fennáll annak veszélye, hogy a jövőben ez így lesz. A fellebbezési tanács a jelen ügyben szerinte elmulasztotta megvizsgálni ezt a hatást.

- 49 A felperes azt állítja, hogy a beavatkozónak konkrét érveket kellett volna arra vonatkozóan előadnia, hogy milyen módon sértené őt a felhígulás. Ezért önmagában a felhígulás megemlítése nem elegendő a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének igazolásához.
- 50 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a felhígulásnak a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerinti veszélyére alapított érv – az említett cikkben foglalt más viszonylagos kizáró okokkal együtt – a védjegy elsődleges rendeltetésének, a származási rendeltetésnek a védelméhez járul hozzá. A felhígulás veszélyét illetően károsodik ez a rendeltetés akkor, ha meggyengül a korábbi védjegy arra vonatkozó képessége, hogy az említett védjegy jogosultjától származóként azonosítsa azokat az árukat illetve szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták és használták, mivel a későbbi védjegy használata a korábbi védjegy beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziójával jár. Ez a helyzet áll fenn különösen akkor, ha a korábbi védjegy, amely közvetlen asszociációt keltett az árujegyzékben szereplő áruk illetve szolgáltatások tekintetében, többé nem alkalmas erre (a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 29. pontja).
- 51 A fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletből kitűnik, hogy a korábbi védjegynek a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében biztosított védelemre hivatkozó jogosultjának azt kell bizonyítania, hogy a későbbi védjegy használata sértené a korábbi védjegy megkülönböztető képességét. A korábbi védjegy jogosultjának e célból nem kell bizonyítania a védjegye tényleges és aktuális sérelmének fennállását. Ugyanis amennyiben előrelátható, hogy a későbbi védjegy jogosultja általi használatból ilyen sérelem következik, akkor a korábbi védjegy jogosultját nem lehet arra kötelezni, hogy megvárja a sérelem tényleges megvalósulását ahhoz, hogy megtilthassa az említett használatot. A korábbi védjegy jogosultjának azonban bizonyítania kell azon tények fennállását, amelyek alapján az ilyen sérelem jövőbeni bekövetkezésének komoly veszélyére lehet következtetni (a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 37., 38. és 71. pontja).
- 52 A korábbi védjegy jogosultjának e célból olyan bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyekből első látásra következtetni lehet a jövőbeni, nem csupán feltételezett veszélyre (a fenti 26. pontban hivatkozott SPA-FINDERS ügyben hozott ítélet 40. pontja). Ilyen megállapításra lehet jutni többek között valószínűségi elemzésből eredő logikai következtetések alapján, valamint figyelembe véve az érintett kereskedelmi ágazat szokásos gyakorlatát, illetve az adott ügyre vonatkozó bármely más körülményt (a Törvényszék T-181/05. sz., Citigroup és Citibank kontra OHIM - Citi (CITI) ügyben 2008. április 16-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-669. o.] 78. pontja).
- 53 Nem lehet azonban azt megkövetelni, hogy a korábbi védjegy jogosultja e bizonyítékokon felül azt is bizonyítsa, hogy milyen további hatással bír a későbbi védjegy megjelenése az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztójának gazdasági magatartására. Ilyen feltétel ugyanis nem szerepel sem a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében, sem pedig a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítéletben.
- 54 A fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 77. pontját illetően az „ebből következően” szófordulat használatából és ugyanezen ítélet 81. pontjának felépítéséből az következik, hogy a fogyasztó gazdasági magatartásának megváltozása, amelyre a felperes kifogása alátámasztásául hivatkozik, akkor bizonyított, ha a korábbi védjegy jogosultjának sikerült az említett ítélet 76. pontjának megfelelően bizonyítania, hogy meggyengül e védjegy arra vonatkozó képessége, hogy az említett védjegy jogosultjától származóként azonosítsa azokat az árukat illetve szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták és használták, mivel a későbbi védjegy használata a korábbi védjegy beazonosíthatóságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásának diszperziójával jár.
- 55 Meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács a jelen ügyben helyesen alkalmazta-e ezeket az elveket.

- 56 Elsőként azzal az állítással kapcsolatban, miszerint a beavatkozó csupán megemlítette a felhígulás veszélyét, de nem támasztotta alá, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 30. pontjában megállapítja, hogy a beavatkozó a fellebbezési eljárás során kifejtette érvelését. Különösen arra hivatkozott, hogy a bejelentett védjegy használata károsítja a korábbi védjegyek jóhírnevét, mivel az érintett vásárlóközönség az ő áruit többé nem fogja ezekhez a védjegyekhez társítani, és hogy e védjegyek ábrás része szokványossá válik, és elveszíti nagyfokú megkülönböztető képességét.
- 57 Jóllehet a megtámadott határozat 30. pontja röviden foglalja össze a beavatkozó által kifejtett érveket, meg kell állapítani, hogy a beavatkozó valóban olyan érveket adott elő, amelyek alapján megállapítható, hogy nem csupán feltételezett a veszélye annak, hogy a bejelentett védjegy használata sértheti a korábbi védjegyeket.
- 58 Másodikként a beavatkozó ekképpen előadott érvei megalapozottságának vizsgálatát illetően azt kell megjegyezni, hogy először is a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 36. pontjában nagy jelentőséget tulajdonított a korábbi megjelölések erőteljes megkülönböztető képességének, megállapítva, hogy a farkasfejet tartalmazó elem nincs nyilvánvaló kapcsolatban a szóban forgó árukkal. A korábbi védjegyekben használt farkasfejet ábrázoló ábrás elem és a beavatkozó által forgalmazott áruk között ugyanis nem áll fenn kapcsolat, mivel ezen elem használata alapvetően azzal magyarázható, hogy a beavatkozó cégneve a „wolf” szót tartalmazza, amely németül „farkast” jelent.
- 59 A fellebbezési tanács ennél fogva helyesen elemezte a korábbi védjegyek erőteljes megkülönböztető képességét. Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége és jóhírneve, annál valószínűbb a sérelem bekövetkezése (a fenti 27. pontban hivatkozott Intel Corporation ügyben hozott ítélet 67. és 74. pontja, és a fenti 26. pontban hivatkozott SPA-FINDERS ügyben hozott ítélet 41. pontja).
- 60 Másodszor, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat (36) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy figyelembe kell venni a szóban forgó áruk azonos, illetve hasonló jellegét.
- 61 E tekintetben először arra kell emlékeztetni, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére a felszólalás alátámasztásaként éppúgy hivatkozni lehet valamely olyan közösségi védjegybejelentéssel szemben, amely a korábbi védjeggyel jelöltekkel nem azonos illetve nem hasonló árukra és szolgáltatásokra vonatkozik, mint az olyan közösségi védjegybejelentéssel szemben, amely a korábbi védjeggyel jelöltekkel azonos vagy azokhoz hasonló árukra vonatkozik (analógia útján lásd a Bíróság C-292/00. sz. Davidoff-ügyben 2003. január 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-389. o.] 24–26. pontját, és a fenti 41. pontban hivatkozott Adidas-Salomon és Adidas Benelux ügyben hozott ítélet 19–22. pontját).
- 62 Meg kell továbbá állapítani, hogy azáltal, hogy a versenytársak azonos vagy hasonló áruk esetében bizonyos mértékben hasonló megjelöléseket használnak, veszélybe kerül annak lehetősége, hogy az érintett vásárlóközönség a szóban forgó megjelöléseket és árukat közvetlenül egymáshoz társítja, ami sértheti a korábbi védjegy arra vonatkozó képességét, hogy az említett védjegy jogosultjától származóként azonosítsa azokat az árukat, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták. A jelen ügyben ezért meg kell állapítani, hogy az, hogy a felperes egy kutyaféle fejét védjegyként használja olyan kertészeti eszközök vonatkozásában, amelyek azonosak vagy hasonlóak a beavatkozó által szintén kutyaféle fejére utaló védjegyekkel ellátva forgalmazott árukhoz, szükségszerűen együtt jár azzal, hogy ezen eszközök fogyasztói nem fogják közvetlenül összekapcsolni a kutyaféle képét a beavatkozó áruival.
- 63 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a védjegy egyéb üzeneteket hordozó eszközként is működik, különösen a vele jelölt áruk vagy szolgáltatások minőségét vagy sajátos jellemzőit illetően, illetve az általa kivetített imázst és érzeteket illetően, mint például a luxus, az életstílus, az exkluzivitás, a kaland, a fiatalság. Ebben az értelemben a védjegy bennerejlően önálló és elkülönült gazdasági értékkel rendelkezik azon áruk és szolgáltatások gazdasági értékéhez képest, amelyek tekintetében lajstromozták.

A kérdéses üzenetek, amelyeket különösen a jó hírű védjegyek hordoznak, vagy amelyeket gondolatban hozzájuk társítanak, a védjegyet jelentős és oltalomra méltó értékkel ruházzák fel, és az esetek többségében ez még inkább igaz, ha a védjegy jóhírneve a jogosultja erőfeszítéseinek és jelentős ráfordításainak az eredménye (a fenti 27. pontban hivatkozott VIPS-ügyben hozott ítélet 35. pontja).

- 64 Márpedig a jelen ügyben az a tény, hogy a korábbi védjegyek nem váltanak ki többé közvetlen gondolattársítást azon áruk tekintetében, amelyekre vonatkozóan lajstromozták és alkalmazzák őket, aláássa a beavatkozónak a védjegyei fejlesztése érdekében tett kereskedelmi erőfeszítéseit.
- 65 Harmadszor, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 37. pontjában megállapította, hogy a felperes egyáltalán nem jelzett olyan, a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett „alapos okot”, amely megmagyarázná vagy indokolná a kutyaféle fejének a bejelentett védjegyben történő használatát. Ezt a megállapítást a felperes sem vitatja.
- 66 Ezért a fellebbezési tanács jogosan vélte úgy, hogy a bejelentett védjegy használata sértheti a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét. Nem fogadható el tehát a felperes arra alapított érve, hogy bizonyítani kell az ütköző védjegyek közötti hasonlóság gazdasági hatásait.
- 67 Mivel így a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését a bejelentett védjegy által keltett felhívulási veszély alapján, a kihasználás veszélyét – amely szintén alapjául szolgált a megtámadott határozatnak – már nem szükséges megvizsgálni. Amint ugyanis a fenti 27. pontban megállapítást nyert, a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésében szereplő három veszélyeztetési típus közül egynek a fennállása is elegendő a rendelkezés alkalmazásához.
- 68 A fentiekre tekintettel a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 69 Ezért a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 70 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes peresztes lett, őt az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően a költségek viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék az Environmental Manufacturing LLP-t kötelezi a költségek viselésére.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. május 22-i nyilvános ülésen.

Aláírások